

מ"ת 55069/02/20 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד פאדל אלעודאת (עציר) - קבוע ליום 22.03.2020, אחמד אבו קטיפאן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 55069-02-20 מדינת ישראל נ' אלעודאת(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 881/2020

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי) ב"כ עו"ד הדס עמר

המבקשת

נגד

המשיבים

1. פאדל אלעודאת (עציר) - קבוע ליום 22.03.2020

2. אחמד אבו קטיפאן (עציר) ב"כ עו"ד יאיר דרייגור

החלטה

ביחס למשיב 2 בלבד

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע כתב האישום המייחס לו לכאורה עבירות נשק (החזקת נשק)- מספר עבירות. עבירות נשק (הובלה ונשיאת נשק)- מספר עבירות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו- עבירות מיום 04.02.2020.

2. על פי עובדות כתב האישום נטען, כי המשיב 1 הוא הבעלים של רכב מסוג שברולט מליבו (להלן: "השברולט"), וביום 04.02.2020, בשעה 19:00, נסעו המשיבים 1 ו-2 על כביש 80 לכיוון כללי ערוער, יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר"). המשיב 1 נהג בשברולט, המשיב 2 ישב במושב הנוסע הקדמי, ואילו האחר ישב מאחור.

עוד נטען, כי במועד לעיל, החזיקו, הובילו ונשאו המשיבים 1 ו-2 והאחר בשברולט, שני אקדחים ורובה סער מדגם 16M.

עוד נטען, כי במהלך פעילות משטרתית במקום, ביקשו שוטרי משטרת ישראל לעצור את השברולט. לשם כך, הוקם מחסום משטרי, בו פרסו השוטרים, דוקרנים על הכביש וביקשו לעצור את השברולט, המשיבים 1 ו-2 והאחר.

עוד נטען, כי בהגיע המשיבים והאחר, נסעו המשיבים במהירות רבה. המשיבים והאחר, שלא רצו לעצור, בלמו בחוזקה לקראת המחסום, סטו שמאלה מהמחסום, עלו עם הגלגל הימני של רכב השברולט על הדוקרנים והמשיכו בנסיעה מהירה לכיוון ערוער, כאשר הצמיג הימני אחורי התרוקן מאוויר.

עוד נטען, כי במקום התפתח מרדף בין מספר נידות שהיו במקום, לבין השברולט בו נסעו המשיבים והאחר. במהלך המרדף, לפתע עלה רכב השברולט על המדרכה. המשיבים והאחר סטו עם רכב השברולט אל דרך

עמוד 1

העפר והחלו לברוח מרכב השברולט אל השטח הפתוח.

עוד נטען, כי במעמד המתואר לעיל, השוטרים שהיו במקום החלו במרדף רגלי ובניידות אחר המשיבים והאחר. השוטר גל רדף אחר המשיב 1 שיצא ממושב הנהג, כאשר כל אותה עת צועק לעברו "עצור משטרה". בשלב מסוים, מעד המשיב 1. השוטר גל אחז בו והפילו על הקרקע. בשלב זה, נפלו שני האקדחים מעל גופו של המשיב 1 אל הקרקע.

השוטר פסחה רדף אחר המשיב 2, שיצא ממושב הנוסע, כאשר כל אותה העת הוא צועק לעברו "עצור משטרה". המשיב המשיך בבריחה עד שהגיע אל סוללת עפר, שם עצר אותו השוטר. האחר הצליח להימלט מן השוטרים.

בחיפוש שנערך ברכב השברולט, נתפס רובה מסוג 16M.

3. **ב"כ המבקשת** טענה, כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב 2 בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, שתמציתן:

דוחות פעולה של השוטרים מהן עולה אופן תפיסת המשיבים לאחר מרדף, כאשר המשיב 1 בורח כשהוא אוחז בשני האקדחים וכן תפיסת רובה 16M במושב הנהג.

מחקרי תקשורת המעידים על התקשרויות בין המשיב 1 למשיב 2, דבר השולל את גרסתו של המשיב 2, כי הוא רק עלה כטרמפ ברכב ואינו מכיר את המשיב 1.

גילוי ט"א של המשיב 1 על אחד האקדחים. בנוסף, תוצאה חיובית בנוגע למשיב 1 של **בדיקת הפיירפוינט**. **חוות דעת מז"פ ממעבדת נשק**.

עוד נטען, כי לחובת המשיב 2 קמה עילת מעצר סטטוטורית, בשים לב לסוג העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. כמו כן, קמה חזקת מסוכנות בעבירת ביטחון.

עוד נטען, כי מתואר בכתב האישום, החזיק המשיב 2 ביחד עם האחרים, לא פחות משלושה כלי נשק - שני אקדחים ורובה סער. אם לא די בהחזקתם, אז לאחר שהמשטרה ביקשה לעצור אותם, החלו הם בבריחה מהשוטרים, כאשר הם פורצים מחסום דוקרנים של המשטרה ובורחים רגלית.

לאור האמור לעיל, עתרה המבקשת להורות על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

4. **ב"כ המשיב 2** מנגד, הסכים לקיומן של ראיות לכאורה. יחד עם זאת, לגישתו, מדובר בראיות לכאורה בעלות עוצמה נמוכה, שלא מצדיקה המשך מעצרו של המשיב, ועתר להורות על שחרורו בתנאים שיבטיחו התייצבותו למשפט.

בתמצית- לשיטת ב"כ המשיב 2, הראיות שהונחו לחובת המשיב, לא יכולות להקים תשתית ראייתית אשר יש סיכוי סביר שניתן יהיה לבסס עליה את הרשעת המשיב, שכן באשית, גרסת המשיב, כי עלה זמן קצר כטרמפ ברכב שהוביל את הנשק מכיכר הכניסה ליישוב כסיפה. שנית, שני האקדחים נתפסו על גופו של המשיב 1 בעת בריחתו מהרכב. שלישית, הרובה מסוג 16M, נתפס מוסלק ברכב. רביעית, לא התגלו ממצאים פורנזיים לחובת המשיב על הנשקים שנתפסו לעומת המשיב 1 שבעניינו כן התגלו ממצאים פורנזיים.

אשר להכחשתו של המשיב 2 בשלושת הודעותיו הראשונות היכרות עם המשיב 1- נטען, כי לאחר התייעצות עם אביו, במסגרת הודעתו הרביעית, אישר היכרות עם המשיב 1 והסביר לחוקריו, כי לא היה לו נעים לומר שיש היכרות, שכן הוא חבר שלו.

על רקע המתואר לעיל, לשיטת ב"כ המשיב 2, לא ניתן להוכיח אף בשלב הלכאורי, את מודעותו של המשיב 2 להימצאות הנשק ברכב בו נסע כטרמפ.

5. להשלמת התמונה- ב"כ המשיב 1 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה וכן לקיומה של עילת מעצר, ועתר להפנות את המשיב 1 לקבלת תסקיר מעצר מאת שרות המבחן.

6. ההלכה היא, כי בשלב זה, בית המשפט בוחן רק את הפוטנציאל ה-הוכחתי של חומר החקירה, ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים. תשתית לכאורית כאמור אינה דורשת הוכחת אשמתו של הנאשם מעל לכל ספק סביר, כי אם בחינת הכוח ה-הוכחתי הפוטנציאלי האצור בחומר החקירה.

עוד נפסק, כי בשלב המעצר אין בית המשפט נדרש לשאלת מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפרכות מהותיות וגלויות לעין, המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה.

7. על רקע המבחנים שנקבעו בפסיקה, ולאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בחומר החקירה שהונח בפניי, הנני קובע, כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית כנדרש לחובת המשיב 2 בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

8. אשר להשגות הסנגור- כולן כרוברן מקומן להתלבן במסגרת ההליך העיקרי, ובוודאי לא בשלב בחינתן של ראיות לכאורה. יחד עם זאת ולגופם של דברים, ובהעדר מחלוקת בדבר המסכת העובדתית

המתוארת בכתב האישום, הרי המשיב בשלושת הודעותיו הראשונות הכחיש כל היכרות עם המשיב 1, גם לאחר שהוטחה בפניו גרסת המשיב 1, כי קיימת היכרות ביניהם, וגם לאחר שהוטחו בפניו מחקרי תקשורת המפריכים את גרסתו, הן ביחס להיכרות (במועד הרלוונטי על פי מחקרי התקשורת, בין השעות 18:40-18:20-18:45, קיימות 18 שיחות בין שני מכשירי הטלפון של המשיב 1 והמשיב 2) והן ביחס להימצאותם יחד בטרם מעצרים (באזור ערד... באזור צומת תל-ערד... במסלול נסיעתם ליישוב ערוער).

כעולה מחומר החקירה, בתאריך 17.02.2020, פנה הסנגור לגורמי החקירה וביקש שמרשו יחקר פעם נוספת, שכן ברצונו לספר את האמת ואת חלקו. בסמוך לשעה 19:00, הגיע לתחנת המשטרה הסנגור יחד עם אביו של המשיב, והאחרון פנה בנוכחות החוקר לבנו ואמר לו בשפה העברית "תספר להם את האמת".

בהמשך לאמור לעיל, נגבתה הודעה רביעית מהמשיב בתאריך 17.02.2020 שעה 19:12, בה מסר, בין היתר:

ש: למה רצית עוד חקירה?

ת: כי הייתי מפחד ולא יודע לדבר... ברחתי מהרכב כי הבחור שישב מאחורה אמר שיש נשק...אני לא מכיר אותו בחר שישב מאחורה כי אני ישבתי מקדימה ליד הנהג. הרכב שייך למשיב 1. אסף אותי מכיר כסייפה... אני מכיר את המשיב 1 מבית קפה "הנרגילה" שם אני עובד.

ש: האם יש לך את מספר הטלפון של המשיב 1?

ת: לא.

ש: אתה מדבר איתי אמת?

ת: כן, אני לא הבנתי את השאלה לגבי הטלפון, אני דיברתי עם פאדל באותו היום, אם דיברתי זה שיחה אחת.

ש: אני אומר לך שממחקרי התקשורת עולה ששוחחתם יחד עד השעה 18:20 ולאחר מכן בשעה 18:40-18:45, ורואים שאתם נמצאים ביחד, ובין השאר הייתם באזור ערד, באזור צומת תל-ערד ואז נסעתם ליישוב ערוער.

ת: לא הלכתי לערד, לא עברתי את הכיכר של כסייפה ועליתי איתו בחזרה טרמפ ולא ראיתי כלי נשק ברכב.

בהקשר זה יצוין, כי בחינת גרסאותיו של המשיב מקומן להתלבן בתיק העיקרי.

אשר להעדר ממצאים פורנזיים בדמות דנ"א או ט"א על הנשקים- הלכה פסוקה היא, כי ככלל אין משמעות

ראייתית מזכה להעדרן, שכן כוחן של ראיות מדעיות מסוג זה הוא בהימצאן ולא בהעדרן. סבורני כי העובדה שלא נמצאו בזירה ממצאים כאלה, אין בה כדי לסתור את הגרסה המרשיעה מכון שכאמור קיימות גם ראיות אחרות ומשום שראיות פורנזיות מרשיעות לא תמיד קיימות בזירת האירוע (ראה בש"פ 238/13).

אשר לאופן תפיסת הנשקים- אכן, שני האקדחים נתפסו על גופו של המשיב 1 בעת בריחתו מהשוטרים. ביחס לרובה ה- 16M ראה דוח פעולה של השוטר מפקח ליאון מושיב ("ניגשתי לכיוון צד הנהג והבחנתי כי בכיסא הנהג מונח נשק מסוג 16M בצורה אלכסונית כלפי מטה").

לצד המתואר לעיל, עצם הבריחה של המשיב רגלית מהרכב, חרף צעקות השוטרים לעצור, התנהגות זו מלמדת אף היא לכאורה בדבר מודעותו של המשיב להימצאות הנשקים שנתפסו (ראה לעניין זה בש"פ 851/13, מדינת ישראל נ' קיון). מה גם, מחקרי התקשורת לא מתיישבים לכאורה עם גרסתו של המשיב.

9. בהעדר מחלוקת בדבר קיומה של עילת מעצר, נותר אפוא לבחון, בהתאם למצוות המחוקק, אם ניתן להשיג את תכלית המעצר על דרך של חלופה.

10. קובע להמשך דיון וקבלת תסקיר מעצר מאת שרות המבחן ליום 01.04.2020 שעה 11:00.

11. המזכירות תבטל את זימון המשיב 2 משב"ס ליום 12.03.2020 ותזמנו למועד הנדחה, היינו- 01.04.2020.

12. המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים ולשרות המבחן.

המבקשת תדאג ליטול את חומרי החקירה מלשכתי.

ניתנה היום, ט"ו אדר תש"פ, 11 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.